

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Af den gamle Vinhandlers Optegnelser

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 239. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179867007936/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

tværtimod anses han for at være et rent Mæhæ og en Nokkeballe, om han aldrig har forsøgt sig eller generet sig for at gaa paa den værste!

Og saa varer det ikke længe, førend jeg er oppe paa min Beundringstinde igen, „oppe over Skyerne, hvor Himlen, den er blaa, altid blaa“, som Drachmann synger; en Tilstand, jeg godt kender fra tidligere Tider, hvor jeg befandt mig knusende vel hos den elskede Genstand; saa det er ikke noget nyt Livsstadium for mig, om hun ogsaa er den eneste Kvinde, der har sat mit Hjerte i Bevægelse.

Men „kendt“ hende har jeg aldrig. Hverken hende eller nogen anden, jeg, „Kapunen“, som mine Kammerater kaldte mig, naar jeg ikke vilde med ud paa deres Pigesjov.

Jeg gik derhen i Aftes, Mandag; en Aften, jeg ikke plejer, da hun gemenlig vasker.

Der var Lys og hørted flere Stemmer indenfor. Men der blev ikke lukket op. — Formodentlig har hun været i Negligé og prøvet Dragter og ikke kunnet lukke op. Vidste jo heller ikke noget om, at det var *mig*. For saa havde hun formodentlig alligevel lukket Døren paa Klem.

Jeg maatte altsaa gaa igen. En Skuffelse, det kan jeg ikke nægte; men derved er intet at gøre.

Formodentlig har Olga og Amalie eller maaske Søsteren været hos hende. Jeg har nok bedre Held med mig en anden Gang; jeg bliver jo ellers altid begunstiget.

16/2 07.

Om Tirsdagen gik jeg ikke derhen.

Onsdag, torsdag, Fredag var der Lys, men blev ikke lukket op.

Jeg gik derfor derhen i Dag ved 6 Tiden i Haab om at komme ind saa tidlig paa Aftenen og erfare, hvorledes hun havde det, thi hun har rimeligvis været syg.

Der var Lys. Og paa min Banker blev der straks lukket op, da jeg nævnede mit Navn.

L modtog mig, saavidt jeg i Halvmørket kunde se, halvt paaklædt med et Strygejern i Haanden.